

El Diacrític | | Actualitzat el 25/10/2019 a les 10:31

Vic, ciutat a la mesura humana?

Article col·lectiu firmat per 63 persones on denunciem que darrere els eslògans amables s'amaga una ciutat de Vic on hi ha cada vegada més pobresa, desigualtats i injustícies, provocades en part per l'erràtica política d'empadronament de l'Ajuntament

Eslògan de «Vic, ciutat a la mesura humana» a l'estació d'autobusos de Vic | Josep Comajoan

Ara que tenim el país obert de dalt a baix com una gran ferida; ara que finalment omplim carreteres, places i carrers, creiem que és més urgent que mai incorporar totes les lluites a la lluita.

Jordi Cuixart diu: «Sí, ho tornarem a fer i ho farem junts, sense deixar-nos ningú pel camí. Actuar com si fóssim lliures és la manera de ser lliures.»

Ho escoltàvem el dimarts 15 d'octubre a Vic, davant dels jutjats, i ho aplaudíem.

No podem estar-hi més d'acord. Cal que la lluita per la independència i la llibertat dels presos no sigui com un gran vaixell que va deixant naufrags arreu. Cal que cap treballador precari no hagi de repartir menjar enmig de Barcelona en flames. Que no sigui com la travessa del vell al mar de Hemingway, que arriba a port només amb la raspa del gran peix pescat.

Perquè a Vic mateix, sense anar més lluny, hi ha moltes menes de presons, amb barrots invisibles que cal mostrar i abolir: les del treball precari, les de la pobresa extrema, les dels desnonaments i les de la gent sense feina.

I pitjor encara: tancats en una presó dins d'una presó dins d'una altra presó, hi ha les persones sense adreça i sense nom al padró municipal: aquelles que formalment ni existeixen.

A Vic, ciutat que s'autoproclama «a la mesura humana», hi ha nenes i nens sense escolaritzar. Sense tenir accés al seu dret a la targeta sanitària. I tot perquè l'Ajuntament incompleix una llei bàsica: la de l'empadronament, a més d'ignorar altres drets humans elementals.

A Vic podem anar fent fires i mercats, que també, i rutes guiades culturals, necessàries, però també caldrà fer una ruta guiada de la pobresa més excoent i de la burocràcia que envia d'un cantó a l'altre els qui vénen amb un objectiu tan modest com és el de treballar i viure en pau.

Ho hem de tornar a dir? Segons l'article 3.3 de la Resolució de 30 de gener de 2015, publicada al BOE, «*La inscripción padronal es completamente independiente de las controversias jurídico-privadas sobre la titularidad de la vivienda (...) las infraviviendas (chabolas, caravanas, cuevas, etc. e incluso ausencia total de techo) pueden y deben figurar como domicilios válidos en el Padrón*».

I, segons la Secretaria d'Immigració de la Generalitat de Catalunya: «Si la persona que resideix en un municipi no té domicili fix, es recomana (...) resoldre la inscripció al Padró, assignant-li una adreça institucional».

És a dir: primer cal empadronar i després, si cal, actuar per resoldre les mancances socials.

Vic, ciutat d'acollida? Costa molt poc, omplir-se la boca de bones intencions i fer-se la foto. Hi ha refugiats de terra enfora, hi ha persones refugiades de terra endins. Hi ha, sobretot, refugiats sense refugi.

Perquè, mentre hi hagi una sola criatura al carrer sense poder accedir a l'escola, una sola família sense empadronar, Vic serà una ciutat on la mesura és inhumana i la cultura de la hipocresia l'ombra que plana damunt les teulades i els carrers.

I qui diu Vic, diu el país sencer.

Firmen conjuntament l'article:

Jamal El Meziani, Jordi Nogués, Teresa Martí, Dani Plana, Mònica Sánchez, Josep M. Diéguez, Jordi Rovira, Yousra Touri, Toni Llagostera, Joan Iborra, Montse Castañé, Antoni Iborra, Nil Cardona, Nit Vallverdú, Roser Iborra, Carme Brugarola, Jaume Segovia, Lúdia Vallejo, Montse Farrés, Sandra Girabal, Enric Buxaderas, Helena Mínguez, Steve Cedar, Emília Capellà, Arnau Comajoan, Katia Juncks, Manel Tamayo, Dolors Niubó, Àlex Vila, Lluís Parareda, Miquel Pujol, Maria Rosa Solà, Lluís Suriñach, Imma Reixach, Rosa Garriga, Montserrat Llorens, Ramon Minoves, Jaume Sesé, Lenny Jareño, Souhaila Oualkadi, Adam Macià, Encarna Andrés, Damas García, Elisabeth Mayomi, Lluís Muntada, Emília López, Meritxell Torres, Gloria Inés Pineda, Montserrat Maestre, Celso Cernadas, Abert Badia, Josep Iborra, Albert Vallory, Dani Carol, Quim Soler, Jordi Sedó, Rosa Sambola, Antoni Clavera, Susana Ginés, Maje Asins, Marta Masana, Isàvena Opiisso i Sagi Prat